

عنوان مقاله:

تعلیم و تربیت دینی و غیردینی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی ایده های نوین در فقه، حقوق و روانشناسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

پیمان علی زاده - دبیر

خلاصه مقاله:

در محیط های آموزشی باید به دانش آموز به تناسب علاقه و استعدادش آموزش داده شود. محبت و مهرورزی از دیدگاه معصومین و مبانی تعلیم و تربیت پسندیده است. ما با تعلیم مسائل دینی و با روش های مطلوب و خاص می توانیم در دانش آموزان درک و شعور دینی ایجاد کنیم. اگر تلاش همه ما بر این باشد که از طریق روح حاکم بر تمامی برنامه های رسمی و غیررسمی (فوق برنامه و مکمل) تربیت، تزکیه و تادیب صورت گیرد و مفاهیم نظری به صورت «رفتار دینی» درآید، می توانیم ادعا کنیم که تربیت دینی تا حد زیادی تحقق پیدا کرده است. اگر یکپارچگی به مفهوم واقعی کلمه در ساختار و تشکیلات، با رویکرد تلفیق فعالیت های آموزش و پرورش شکل منسجم خود را پیدا نکند، قطعاً آسیب پذیری نسل جوان ما در آینده بیشتر از گذشته خواهد بود. در همین مسیر باید به جاذبه های دینی با توجه به استعداد جامعه و جایگاه دین در عرصه بین المللی و بحث جهانی شدن توجهی دقیق و زیرکانه داشت. تربیت دینی یعنی شناخت آموزه های دین، تبدیل این شناخت ها به باورهای قلبی و به کار بستن این باورها در رفتارهای فردی و اجتماعی. در نتیجه، افراد در فرایند تعلیم و تربیت دینی، به گونه ای تربیت می شوند که در گرایش های شان نسبت به زندگی، اعمال و تصمیم های شان و در برخورد با تمام امور، همواره حاکمیت ارزش های الهی را احساس کنند. در چنین نظامی علاوه بر ایجاد نظم ذهنی، دانش آموزان به گونه ای تربیت می شوند که دانش را صرفاً برای ارضای کنجکاوی های فکری یا منافع دنیوی کسب نمی کنند، بلکه منطقی و متقی بار می آیند و فراهم آوردن موجبات رفاه مادی، معنوی و اخلاقی خانواده، ملت، خود و دیگران را وجهه ی همت خویش قرار می دهند. در این نوع از تربیت، هدف تنها کسب معرفت نیست، بلکه رشد و شکوفایی موزون همه ی ابعاد وجودی انسان مورد توجه قرار دارد. اهمیت معلم در اسلام، بیانگر نقش و کاربرد او در جامعه است. اگر نقش معلم حیاتی نبود اسلام تا این حد به او بها نمی داد.

کلمات کلیدی:

اسلام-معلم-قران-نقش و کاربرد دین، بین المللی، رفاه مادی -معنوی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1920232>

